

Lafont

I.

Belhs m?es l?estius e?l temps floritz,
quan l?auzelh chanton sotz la flor;
mas ieu tenc l?ivern per gensor,
quar mais de jòy m?i es cobitz.
E quant hòm ve son jauzimen,
es ben razós e d?avinen
qu?òm sia plus coyndes e guays.

II.

Er ai ieu jòy e suy jausitz
e restauratz en ma valor,
e non iray jamai alhor
ni non querrai autruy conquistz,
qu?eras say ben az escien
que selh es savis qui atén,
e selh es fóls qui tròp s?irays.

III.

Long temps ai estat en dolor
e de tot mon afar marritz,
qu?anc no fuy tan fòrt endurmitz
que no?m rissidès de paor.
Mas aras vey e pen e sen
que passat ai aquelh turmen,
e non hi vuelh tornar ja mays.

IV.

Mout mi tenon a gran honor
totz selhs cuy ieu n?ey obeditz,
quar a mon jòy suy revertitz;
e laus eu lieys e Dieu e lhor,
qu?er an lur grat e lur prezen.
E qué qu'ieu me?n anès dizien
lai mi remanh e lay m?apays.

V.

Mas per sò m?en tuy encharzitz

ja non creyrai lauzenjadors:

q?anc no fuy tan lunhatz d?amor

qu?er no?n sia sals e gueritz.

Plus savis hòm de mi mesprén,

per qu?ieu sai ben az escien

qu?anc fin?amors hòme non trays.

VI.

Mielhs mi fora jazer vestitz

que despollatz sotz cobertor,

e puest vos en traire auctor

la nueyt quant ieu fuy assalhitz.

Totz temps n?aurai mon còr dolen,

quar aissí?s n?aneron rizen

qu?enquer en sospir e?n pantais.

- letto 536 volte